

MIJNE HEEREN DIRECTEUREN, CURATOREN, PROFES-
SOREN, DOCTOREN, STUDENTEN, EN VOORTS GIJ
ALLEN, DIE VAN WAT NAAM OF RANG OOK HER-
WAARTS OPKWAAMT, OM DEZE PLECHTIGHEID
MET UWE TEGENWOORDIGHEID TE VEREEREN,
ZEER GEACHTE EN ZEER GEWENSCHTE TOE-
HOORDERS EN TOEHOORDERESSEN,

Op den 20en Juni van dit jaar stierf Bertha von Suttner, eene merkwaardige en talentvolle vrouw. In apodictischen vorm had zij haar laatste beschikkingen op schrift gesteld: bloemen mochten op haar graf niet worden gestrooid, geen krans mocht de baar dekken, gebed en sacrament werden gebannen. In de urnen-hal van Gotha moest de asch worden bijgezet. „Ik sterf, zooals ik geleefd heb, als eene overtuigde vrijdenkster. Nooit heb ik geloof gehuicheld en ook na mijn dood wil ik geen huichelarij.”

Aan een hoog ideaal heeft de schrijfster van dit koude codicil met geestdrift haar leven gewijd. Omstanders berichten, dat zij met stervende lippen herhaalde de roepstem, die te voren reeds zoo velen had aangegrepen: „Die Waffen nieder! sag 's vielen — vielen”.¹⁾

Bij haar sterven duidde alles er op dat deze „Beecher-Stowe

¹⁾ Voor verschillende bijzonderheden zie men het *Bertha von Suttner Gedenksnummer*, dat als nummer zeven, 1914, van *Die Friedenswarte* verscheen.